

НОМЕВРИ 2025

БРОЈ 19

ГОДИНА III

ЈОСКА

МАГАЗИН

19

СОУ „ЈОСИФ ЈОСИФОВСКИ“ ГЕВГЕЛИЈА

Содржина

3

УЧИЛИШТЕТО - ЗБИРКА ОД ИДЕИ

Костадин Узунов

4

ПЕЕМЕ ЗА ГЕВГЕЛИЈА 2025

Поетско-музичка вечер

6

РАЦИНИВИ СРЕДБИ 2025

Натпревари

7

ВЕРБА ВО СЕБЕ

Марко Петковски

8

КАРИЕРНО СОВЕТУВАЊЕ

Интервју со Андријана Џинова

10

НИТУ ЕДЕН МОТОР НЕ ВРЕДИ ПОВЕЌЕ ОД МЛАД ЖИВОТ

Милан Савов

11

ТИШИНАТА НА РОДИТЕЛИТЕ И ПОВИКОТ ЗА ПРОМЕНА

Јована Манчева

12

ПРИРОДАТА МОЖЕ И БЕЗ НАС

Марика Хаџи-Николова

13

ГРАФИТИ - ЕХОТО НА ГРАДОТ

Матеј Аврамов

14

НЕ СИ СРАМОТА – ТИ СИ ХРАБРОСТ

Стеља Димитрова

15

ВЛИЈАНИЕТО НА ТЕХНОЛОГИЈАТА ВРЗ МЛАДИТЕ ДЕНЕС

Јован Шуклев

Училиштето - збирка од идеи

Костадин Узунов

Како претседател на Ученичкиот совет си наметнав еден плашт, во кој ќе се стоплам но и ќе се препотам.

Училиштето го замислувам и споредувам со еден рачен часовник. Да, ние гледаме само еден горен истакнат дел од часовникот, бројките, сказалките и ременот што го држи. Ама за бројките да не стојат залудно, и сказалките да можат да движат треба еден цел сложен механизам. Само една шајка да

недостига меѓу запчениците, часовникот ќе биде расипан. Не ќе работи, нема воопшто да биде од било каква корист. Епа така и училиштето.

Секој од учениците е мала шајка во системот, сечиј ученички глас е брмчењето на пчелата во своето јато.

Затоа предвид имав две приоритетни работи, кои досега не биле тема на разговор.

Прво, промоција на училиштето преку најсовремени технолошки алатки. Без лага, денес најчест начин за собирање информации се кратките, неколкуминутни видеа, каде што презентерот ја раскажува содржината поткрепена со слики. Дијамантот под чаршав, ја има вредноста на чаршафот што се гледа. Ако не нè знаат, нема ни да ни пружат прилика за соработка.

Анкета од сите ученици, за развојот на сè она во училишните ходници. Секој да може да каже каква прашинка му паѓа в очи. Дали утрото кога доаѓа овде му блеснува со сонце, или само препратува светлина преку меселината, сочувана светлина од поубави мигови.

Се надевам дека останатите денови, ќе бидат бунар од траги на колективен успех.

Пееме за Гевгелија 2025

На 4 ноември 2025 година, во Угостителската сала на СОУ „Јосиф Јосифовски“- Гевгелија, се одржа поетско-музичката вечер „Пееме за Гевгелија“, со која започна културно-свеченото одбележување на Општинскиот празник – 7 Ноември, Денот на ослободувањето на Гевгелија. Настанот, во организација на СОУ „Јосиф Јосифовски“- Гевгелија и во соработка со Ансамблот за традиционални игри и песни „Бојмија“- Гевгелија, кој е дел и од програмата „Гевгелија град на културата за 2025 година“, ги обедини младите таленти од Училиштето и локалната културна сцена, презентирајќи богатство на македонската уметничка традиција.

Присутните беа сведоци на внимателно конципирана програма која ги спои поезијата, музиката и движењето. Настанот ја истакна македонската литература и богатото културно наследство во сите нивни форми. Настанот започна со изворна песна во изведба на женската вокална група на Ансамбл „Бојмија“.

Народната поезија беше претставена преку рецитации и песни како „Еј девојче убаво“, „Дотекла вода студена“ и „Заспала мома крај море“, како и сценско-уметнички изведби на народните песни „Не се бели Маре мори“ и „Шеќерна“. Беа изведена и кореографијата „Соло седенка“, повторно од членови на „Бојмија“- Гевгелија.

Современата поезија беше застапена преку рецитацијата на Коле Неделковски „Младост попарена“ и рецитациите на „Убавите жени“ од Блаже Конески и „Проштално“ од Никола Вапцаров.

Дополнително,

од Ања Поп-Костова беа изведени „Две лири“ и

„Среќна песна, тажна љубов“. Вечерта беше

збогатена со кратки

видеа кои ја прикажаа Гевгелија низ времето

- нејзиното минато

и сегашност при што

текстот во видеата се

изнесуваше со моќниот

гласна професорката Александра

Ќаева, пренесувајќи ја љубовта

кон родниот град и создавајќи

јасна контрастна слика на

традиционалното

и современото.

РАЦИНИВИ СРЕДБИ 2025

На 14 ноември 2025 г. во Велес се одржа традиционалната манифестација „Детски Рацинови средби“. СОУ „Јосиф Јосифовски“ од Гевгелија учествуваше со повеќе ученици натпреварувајќи се во повеќе категории.

Ученичката Елиза Корнакова, под менторство на професорката Жаклина Атанасова, учествуваше во финалето на ораторскиот натпревар, остварувајќи забележителни резултати.

Ученикот Костадин Узунов, под менторство на професорката Бисерка Макревска, на рецитаторскиот натпревар го освои второто место.

Ученикот Јован Грозданов, под менторство на професорот Тони Аврамов, на рецитаторскиот натпревар го освои третото место.

Во категоријата Најдобра литературна творба за средно образование специјална награда за посебно поетско остварување доби Костадин Узунов под менторство на професорката Бисерка Макревска.

Професорот Тони Аврамов даде свој придонес во реализација на филмот на учениците од ООУ „Кирил и Методиј“ од Стојаково под менторство на наставничката Елена Манолева. Овој филм беше награден со наградата Најкреативен мултимедијален проект на 58 Детски Рацинови средби.

Вербa во себе

Денес сакам да зборувам за нешто што сите ние го носиме во себе, но често забораваме да го користиме – вербата во сопствените сили. Прашањето е едноставно: зошто е толку важно да се верува во себе?

Секој човек во животот се соочува со предизвици. Некогаш тоа се училишни задачи, некогаш спортски натпревари, а понекогаш животни одлуки што ни изгледаат премногу големи. Во тие моменти најлесно е да се откажеме и да мислиме дека не можеме. Но, токму тогаш е најпотребна вербата во себе. Таа е како светло во мракот – ни покажува пат кога се чини дека нема излез.

Вербата во себе не значи дека секогаш ќе победуваме или дека нема да грешиме. Напротив, таа значи дека и кога ќе паднеме, имаме сила повторно да станеме. Кога човек верува во себе, не дозволува стравот или туѓите мислења да го запрат. Тој знае дека секој неуспех е само лекција што го прави посилен.

Замислете колку големи луѓе низ историјата успеале само затоа што верувале во себе. Научници, уметници, спортисти – сите тие имале моменти кога некој им рекол дека нема да успеат. Но, тие не ја изгубиле својата внатрешна сила.

Затоа, драги другари, не заборавајте дека најважниот глас што треба да го слушате е вашиот сопствен. Верувајте во своите соништа, трудете се и бидете истрајни. Само така ќе ја изградите иднината што ја посакувате.

Завршувам со една мисла: ако ние не веруваме во себе, тогаш кој ќе верува? Вербата во себе е првиот чекор кон секој успех.

Кариерно советување

Интервју со професорката Андријана Џинова

Што точно претставува кариерното советување?

Од оваа учебна година 2025/26, Министерството за образование и наука воведе Кариерно советување за учениците во средното образование. Во современиот свет, изборот на кариерен пат претставува една од најзначајните одлуки за секој млад човек. Кариерното советување им обезбедува на учениците поддршка, насоки и практични алатки што ќе им помогнат да ја изградат својата професионална иднина со самодоверба и јасна визија. Затоа, програмата за кариерно советување е важен дел од средното образование. Кои се целите на програмата?

Целта на кариерното советување е да им овозможи на учениците:

- да ги препознаат своите силни страни, интереси и вредности;
- да истражат различни професии, образовни патеки и можности за развој;
- да донесат информирани одлуки при избор на струка, факултет или вработување;
- да стекнат практични вештини потребни за нивниот идни кариерен пат.

Што опфаќа кариерното советување?

Програмата вклучува различни активности, адаптирани според потребите на учениците од сите години:

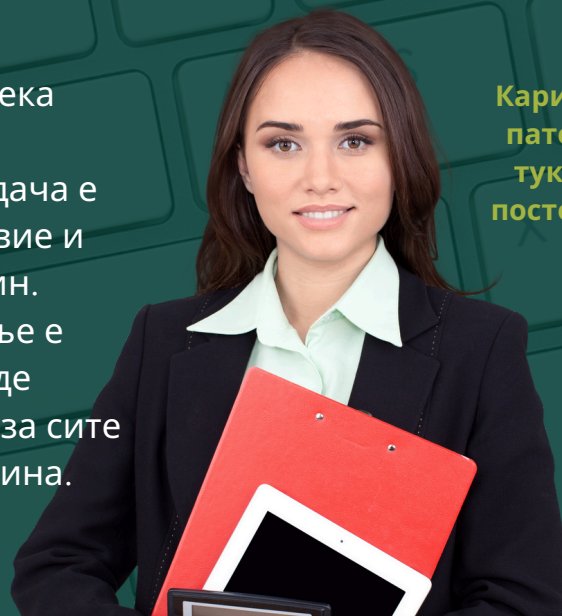
- Индивидуални советувања со професионален наставен кадар;
- Групни работилници на теми како самоистражување, поставување цели, планирање на иднината и професионален развој;
- Средби со надворешни гости, успешни професионалци од различни области кои го споделуваат своето искуство;
- Информативни сесии за факултети, образовни програми и можности за стипендирање;
- Практични активности, како изработка на CV, мотивациско писмо, подготовка за работно интервју и презентациjsки вештини;
- Советување за пракса и вработување за учениците кои сакаат директно да се вклучат на пазарот на трудот.

Зошто е важно кариерното советување?

- Преку навремена и квалитетна поддршка, учениците:
- развиваат поголема самодоверба во донесувањето одлуки;
- добиваат јасна слика за своите потенцијални можности;
- учат како да го планираат својот кариерен развој на краток и долг рок;
- се подготвуваат за предизвиците на современиот пазар на труд.

Како училиште, цврсто веруваме дека секој ученик поседува уникатни способности и таленти. Нашата задача е да му помогнеме да ги открие, развие и искористи на најдобар можен начин. Програмата за кариерно советување е создадена токму со таа цел – да биде поддршка, водилка и инспирација за сите млади кои чекорат кон својата иднина.

Кариерата не е само патека кон успехот, туку и патување на постојан раст, учење и откривање на сопствениот потенцијал.

Вистинската кариера се гради со храброст да се следат соништата, со упорност да се надминат предизвиците и со страст да се создава нешто што има значење.

НИТУ ЕДЕН МОТОР НЕ ВРЕДИ ПОВЕЌЕ ОД МЛАД ЖИВОТ

Милан Савов

Денес мора да зборуваме за една сериозна појава во Гевгелија – малолетните лица кои управуваат со мотори, без да почитуваат никакви правила и прописи. Но уште поголемиот проблем не се тие, туку нивните родители.

Не е тајна дека во последно време сè почесто гледаме млади, често без возачка дозвола и без кацига, како возат по улиците со огромна брзина. Тие прават опасни маневри и се однесуваат како улиците да се нивна играчка. Но, зарем тие самите си ги купиле моторите? Зарем самите си дозволиле да ги возат? Секако дека не. Родителите се тие што им ги овозможуваат моторите, што ги оставаат без контрола и што ги охрабруваат со своето молчење.

Законот е јасен – постојат правила и години на возраст кога е дозволено да се управува со мотор. Сепак, многу родители свесно ги игнорираат тие прописи. Наместо да бидат чувари на безбедноста на своите деца, тие се однесуваат рамнодушно, како ништо да не се случува. Таквата негрижа е неприфатлива и опасна. Родителите кои дозволуваат малолетни да возат мотор ја носат истата одговорност како и нивните деца – ако не и поголема.

Родителите конечно треба да сфатат дека со својата незаинтересираност директно ги доведуваат во опасност животите на своите деца. Ниту еден мотор не вреди повеќе од еден млад живот. Ако родителите навреме не преземат мерки, тогаш ќе мора институциите построго да реагираат.

Секој татко и мајка треба да знаат: љубовта кон децата не се покажува со тоа што ќе им купат мотор, туку со тоа што ќе ги научат одговорност и дисциплина.

Само со свесни и одговорни родители можеме да имаме побезбедни улици и сигурна иднина за младите во Гевгелија.

ТИШИНАТА НА РОДИТЕЛИТЕ И ПОВИКОТ ЗА ПРОМЕНА

Јована Манчева

Во последниве години сè почесто гледаме како младите се свртуваат кон наркотични средства. Некои почнуваат од љубопитност, други поради врснички притисок, а трети како обид да избегаат од проблемите во домот или училиштето. Сите овие причини можеби звучат различно, но имаат една заедничка последица: младите стануваат зависни, го уништуваат своето здравје, а понекогаш и својата иднина. Меѓутоа, кога ќе се прашаеме зошто тоа толку лесно им се случува, одговорот не е само во младите. Голем дел од вината ја носат и родителите. Во многу семејства владее молк – нема доволно разговор, нема внимание и нема вистинска поддршка.

Родителите често се зафатени со работа, со свои проблеми, или едноставно сметаат дека „нивното дете тоа никогаш не би го направило“. А токму тогаш, кога никој не гледа и не прашува, младите почнуваат да експериментираат и да паѓаат во замката. Не е доволно родителите да кажат: „Не смееш“ или „Тоа е лошо“. Младите имаат потреба од објаснување, од разговор, од емоционална поддршка. Ако тие не ја добијат од семејството, ќе ја побараат на друго место – често во лошо друштво или во зависностите. превенција против дрогата.

Родителите мора да разберат дека нивното присуство и нивната љубов се најсилната. Од друга страна, младите треба да сфатат дека употребата на наркотични средства не е бунт, ниту пак решение за проблемите. Тоа е само начин да се изгуби контролата врз својот живот. Едукацијата мора да започне рано, во училиштата, преку кампањи и предавања, но и преку искрени дискусии меѓу врсниците. Треба да научиме како да кажеме „не“, како да најдеме здрави начини за справување со стресот и како да изградиме самоверба што нема да зависи од туѓи навики. Критичката вистина е оваа: додека младите бегаат во светот на наркотиците, многу родители „спијат“ и не сакаат да ја видат реалноста.

А токму тие имаат клучна улога – да ги насочуваат, да постават граници, но и да бидат пример. Ако дома нема доверба и разговор, тогаш улицата станува учител, а улицата ретко нуди правилни лекции. Затоа решението е двојно: младите да се едуцираат и охрабрат да изберат здрав живот, а родителите конечно да ја преземат својата улога сериозно. Само со заеднички напор можеме да ја прекинеме оваа тивка криза. Инаку, ќе продолжиме да губиме генерации во зависноста и во молкот на оние што требало први да слушнат и први да помогнат.

ПРИРОДАТА МОЖЕ И БЕЗ НАС

Марика Хаџи-Николова

Заштитата на природата и екологијата не е само етичка должност, туку и прашање на опстанок. Човекот, колку и да се смета себеси за врв на интелектуалната еволуција, останува целосно зависен од биосферата – од воздухот што го дишаме, водата што ја пијаме и почвата што ја обработуваме. Кога ја нарушуваме рамнотежата на природата, всушност ја подривааме основата на сопственото постоење. Во последните децении сведоци сме на драматични климатски промени, загадување на реките и океаните, исчезнување на животински видови и уништување на шумите. Овие појави не се далечни статистики, туку реалност што веќе ја чувствуваме во сопственото секојдневие: во зголемените температури, во загадениот воздух во нашите градови и во непредвидливите временски услови што влијаат врз земјоделството и здравјето. Затоа, екологијата не треба да ја доживуваме како апстрактна наука, туку како систем на вредности и начин на размислување.

Таа нè потсетува дека човекот не е господар, туку дел од една меѓусебно поврзана мрежа на живот. Вистинската интелигенција не е во способноста да ја искористиме природата до крајните граници, туку во мудроста да ја чуваме рамнотежата и да живееме во хармонија со неа. Секој поединец има улога во овој процес. Нашите секојдневни избори – како ја користиме енергијата, колку пластика трошиме, дали го почитуваме јавниот простор – создаваат колективен ефект. Една фрлена пластична кеса можеби изгледа безначајно, но милиони такви кеси ја задушуваат планетата. Од друга страна, едно засадено дрво е мало дело, но милиони дрвја создаваат нови шуми. Доколку сакаме да им оставиме на идните генерации планета што нуди можности, а не проблеми, мораме да дејствуваме одговорно и визионерски. Време е да ја замениме краткорочната корист со долгорочна одржливост, и индивидуалната рамнодушност со колективна свест. Да не заборавиме: природата може да опстане и без нас, но ние не можеме без неа. Затоа, нашата најголема интелигенција ќе се покаже тогаш кога ќе научиме да живееме како чувари, а не како уништувачи на светот околу нас.

ГРАФИТИ - ЕХОТО НА ГРАДОТ

Матеј Аврамов

Дали е уметност или не, самите ќе ви кажат, затоа што тие мајдобро знаат што создаваат. Графитите, денес толку присутни во светот, малку застапени во Гевгелија. Можеби за некои од вас тие претставуваат само испишани сидови, нешто што го нарушува изгледот на просторот. Но, графитите се далеку повеќе од тоа. Тие се начин преку кој младите, уметниците, па и секој граѓанин, ја изразува својата мисла, својот став и своето чувство. Преку графитите пренесуваме пораки. Тие можат да нè натераат да размислиме за одредена тема, да нè инспирираат или да нè потсетат на нешто важно.

Еден добро осмислен графит може да ја смени перспективата на човек, да отвори дијалог меѓу луѓето и да поттикне промени во заедницата. Во време кога многу од нас секојдневно минуваат по истите улици, еден ваков цртеж или натпис може да остави силен впечаток и да нè натера да погледнеме на светот со други очи.

Но графитите не се само пораки. Тие се и уметност која го разубавува просторот. Празните, сиви сидови можат да станат живописни слики кои внесуваат боја, радост и енергија во нашето секојдневие. Замислете ги улиците на Гевгелија со графити кои ја раскажуваат нашата историја, нашите традиции или пак носат современи пораки за екологија, љубов, пријателство и толеранција. Зарем тоа не би ја направило нашата средина поубава и поинтересна? Затоа, драги сограѓани, ве повикувам да гледаме на графитите не како на проблем, туку како на можност. Да им дадеме простор на младите таленти да создаваат, да ги поттикнеме уметниците да ја изразат својата креативност и заедно да изградиме град кој ќе зрачи со боја, уметност и позитивна енергија. Гевгелија заслужува да биде живописен град, град кој зборува преку своите сидови, а графитите се еден од најубавите начини тоа да го постигнеме.

Не си срамота – ти си храброст

Понекогаш, зад најтивкото дете во училиницата, се крие најгласната болка. Зад една насмевка – стојат солзи што никој никогаш не ги видел. Тешкото детство не се препознава секогаш на прв поглед. Тоа не е само скршен прозорец или старо палто. Тоа е моментот кога детето легнува гладно – не само за храна, туку и за љубов. Кога е научено да молчи, наместо да зборува. Кога нема кој да го праша: „Како си, навистина?“ .

Таквото дете учи да преживува, а не да живее. Да трпи, наместо да побара. Да се извинува, дури и кога не згрешило. И сепак... тоа дете секое утро станува. Доаѓа на училиште. Седи во клупа. Молчи. Но во себе води борба што многу возрасни не би ја издржале. Таквите приказни ги носат многу деца. Тоа се тивки борци што секој ден се обидуваат да бидат подобри од болката што ги обликувала. Деца што не дозволуваат тешкото минато да ги претвори во нешто што никогаш не заслужиле да станат. И затоа, кога ќе ги видиме – не треба да ги жалиме. Треба да ги разбереме. Кога ќе сретнеме некој што често молчи, што избегнува очен контакт, што се смее без радост – не треба да брземе да осудиме. Можеби тој човек, некогашно дете, само чека некој да го види. Да му каже: „Ја гледам твојата борба. И горд сум на тебе.“ А до секое дете што минува низ ова – нека стигне оваа порака: Не си сам. Твојата приказна е твојата сила. Не си срамота – ти си храброст. И ќе стигнеш далеку, затоа што секој чекор што го правиш е направен низ болка. А тоа значи... дека во себе носиш неверојатна сила.

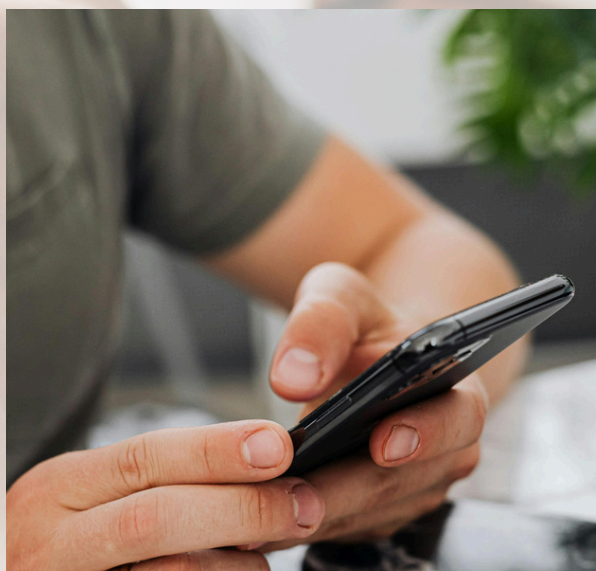
Влијанието на технологијата врз младите денес

Денес живееме во време кога технологијата е дел од секојдневниот живот. Особено кај младите, таа има огромно влијание врз начинот на кој учат, се дружат и се развиваат.

Од една страна, технологијата носи многу придобивки. Благодарение на интернетот, младите имаат пристап до бескрајни извори на информации. Учениците можат да најдат дополнителни материјали за учење, да комуницираат со врсници од целиот свет и да се запознаваат со нови култури. Социјалните мрежи овозможуваат полесно поврзување и создавање пријателства, а модерните апликации им помагаат на младите да бидат креативни, да пишуваат, цртаат или да прават музика.

Но, од друга страна, постојат и предизвици. Премногу време пред екран може да доведе до намалена физичка активност, проблеми со концентрацијата и зависност од социјалните мрежи. Наместо разговор лице-в-лице, младите често избираат виртуелна комуникација, што може да ја намали емпатијата и способноста за реални односи. Исто така, прекумерната изложеност на содржини што не се секогаш вистинити може да создаде погрешна слика за светот.

Затоа најважно е да се најде рамнотежа. Технологијата е моќна алатка – ако ја користиме правилно, може да ни отвори многу врати. Но, потребно е младите да научат како да ја употребуваат одговорно, за да ја искористат нејзината моќ на позитивен, а не на штетен начин.

ОД УРЕДНИКОТ

Новинарството е уметност на раскажување вистини што ја обликуваат нашата заедница. Тоа е постојана потрага по факти, приказни и гласови кои треба да бидат слушнати. Во времиња на брзи информации и дезинформации, улогата на новинарот станува уште поважна — да проверува, да поставува прашања и да обезбедува јасна слика на светот околу нас.

Како што често се вели: „Новинарството е првиот груб нацрт на историјата.“ Храброста, чесноста и одговорноста се темелите врз кои се гради оваа професија. Новинарот не е само сведок, туку и чувар на јавниот интерес.

Токму затоа новинарството останува еден од најсилните столбови на демократијата.

Тони Аврамов
УРЕДНИК

